

nogensomhelst Gave i Penge eller Naturalier for de ham paahvilende kirkelige Forretninger.

Formanden: Det Vædringsforslag, der er stillet til § 19, har ikke været omdelt i den forretningsmæssige Tid og vil altsaa ikke kunne foretages uden Thingets Samtykke. Saafremt Ingen gjør nogen Indsigelse mod Foretagelsen, vil jeg anse dette Samtykke som givet uden Afstemning. (Dphold). Det er saaledes givet.

De stillede Vædringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under Et.

Voqlsen: Under Nr. 2 har jeg i Forbindelse med 14 ærede Medlemmer tilladt mig at stille et Vædringsforslag til denne Behandling. Det gaar ud paa at bringe Lovforslaget, hvad § 16 angaar, tilbage til den samme Skikkelse, som det havde, da det blev indbragt, og inden et Forslag, som var stillet af 2 ærede Medlemmer (S. Tørgensen og Termansen) blev vedtaget ved forrige Behandling. Det var mig overraskende, at dette Forslag kunde blive vedtaget i Folkethinget, og ihvorvel jeg erkjender, at det i Almindelighed ikke er rigtigt at stille Vædringsforslag til 3die Behandling om igjen at forandre, hvad der er vedtaget ved 2den Behandling, har jeg i dette Tilfælde ikke kunnet lade det være for mit Vedkommende, og jeg skal sige hvorfor. Forskjellen mellem det Stemmeantal, der blev afgivet for og imod, var kun lidet, nemlig 8, idet 28 stemte imod og 36 for; men 35 vare fraværende, saa at det altsaa var meget mere end tilstrækkeligt til at afgjøre Forslaget anderledes, naar disse ærede Medlemmer nu maatte maatte være komne tilstede ved denne Behandling. Jeg har stillet Vædringsforslaget uforandret, som Lovforslaget i dette Thing oprindeligt forelaa, paa Grund af, at det ellers var vanskeligere at faae samlet Medlemmer i denne Tid, da der ikke har været holdt Møde, og der jo som bekendt skulde 15 Medlemmer til at stille Vædringsforslaget, medens jeg ellers nok kunde have ønsket at redigere det noget anderledes. Men jeg valgte derfor at affatte det netop saaledes, som Lovforslaget har lydt, inden

det blev forandret ved anden Behandling. Efterat dette var fæstet, er der stillet et andet Forslag til den samme § 16, hvilket er mere udførligt og efter min Mening heldigere affattet, og som derfor har tilfølgende, at jeg vil tage det Forslag tilbage, jeg har stillet i Forbindelse med andre Medlemmer, efter Aftale med disse. Jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at det andet Forslag indeholder Forbud imod, at Præsten modtager noget Offer, Honorar eller Gave ogsaa i Anledning af Konfirmationsforberedelse, Ugtevielse, Sygebesøg og øvrige Embedsforretninger, hvilket derimod var tilladt eller rettere sagt, ikke var forbudt i det oprindelige Forslag og saaledes heller ikke i det, jeg har været med at stille. Jeg anser det nu for heldigst, at det bliver aldeles forbudt at modtage nogensomhelst Offer, Vederlag eller Gave for de kirkelige Handlinger, hvortil jeg paa den anden Side ogsaa kan finde mig i, saaledes som det andet Vædringsforslag er redigeret, at Præsten iøvrigt skal være berettiget til at modtage, hvad der uden Foranledning fra hans Side frivillig maatte ydes ham udenfor Kirken. Som § 16 blev vedtagen ved 2den Behandling, er det kun den lovbefæmte Forskjellighed til at yde Offer og Accidenser til Præsten, som er ophævet, hvortil det ikke er forbudt at yde Offer, og det omtales heller ikke, at det er forbudt at yde det i Kirken, saa at man kunde være udsat for fremdeles at beholde det samme Offersystem i Kirken som hidtil, hvilket jeg for min Del er meget imod. — Det blev vel ved 2den Behandling udtaalt af ærede Medlemmer, at det vistnok ikke var til saa stor Forargelse, som det undertiden blev sagt, og der kan ganske vist være et forskjelligt Syn derpaa; men i mine Dine er det ligefrem forargeligt. Der blev ogsaa ved 2den Behandling anført forskjelligte Ting for, at man skulde lade det være en frivillig Sag, enten der offredes i Kirken eller udenfor, og navnlig var det foruden de ærede Forslagsstillere af det Forslag, der blev vedtaget, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Søgsbro), der forvarede denne Opfattelse og mente, at man maatte lade det være en aldeles frivillig Sag. Det kan jo